

หน้าแรก เกี่ยวกับ TCI » ฐานข้อมูล TCI » คำ TJIF การประชุม/อบรม » งานวิจัยของ TCI » เกณฑ์คุณภาพวารสาร » กระดานสนทนา FAQ

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์	2229-0931	สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน มหา วิทยาลัยราชภัฏว ไลยอลงกรณ์ ใน พระบรม ราชูปถัมภ์ จังหวัด ปทุมธานี	2	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

[Back to top](#)

Copyright 2005. Thai-Journal Citation Index (TCI) Centre. All rights reserved.

Contact: tci.thai@gmail.com

การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

THE DECISION TO COHABIT OF THE MALE AND FEMALE STUDENTS

รพีพัฒน์ ศรีศิริลักษณ์^{1*} และพิทักษ์ ศิริวงศ์¹

Rapeephat Srisilarak and Phitak Siriwong

บทคัดย่อ

การศึกษาในเรื่อง การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงานมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน 2) เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด จำนวนทั้งสิ้น 7 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 4 คน และเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 3 คน (นักศึกษาระดับปริญญาตรี) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการตามขั้นตอนของวิธีวิจัยเชิงคุณภาพปรากฏการณ์วิทยาเชิงประจักษ์ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการบันทึกเทป

ผลการศึกษา พบว่า การตัดสินใจมาใช้ชีวิตคู่ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมาจากความรัก ต้องการที่ปรึกษาและตามเพื่อน ใช้ชีวิตแบบสามีภรรยา การแบ่งหน้าที่เป็นไปตามบทบาททางเพศของสังคมไทย โดยนักศึกษาทั้งสองฝ่ายมีมุมมองของปัญหา 4 ลักษณะ คือ การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน ความรู้เรื่องเพศ การตั้งครุฑแบบไม่พึงประสงค์ และความสัมพันธ์ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ สำหรับการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ด้านคือ ด้านนโยบาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับเพศศึกษาเริ่มตั้งแต่ชั้นประถม การปลูกฝังค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ส่งเสริมให้ครอบครัวเปิดใจรับฟังปัญหาทุกด้านที่วัยรุ่นต้องการคำปรึกษา และด้านการศึกษาในอนาคต ควรศึกษาการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันทั้งฝ่ายชายและหญิง ศึกษาหลังจากจบการศึกษาทั้งสองฝ่ายยังใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันต่อไปหรือไม่ กลุ่มประชากรอื่นๆ และกลุ่มที่เลือกใช้ชีวิตคู่โดยไม่แต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรส ซึ่งจะมีนักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่กันต่อไปโดยไม่มีการจัดงานแต่งงาน หรือจดทะเบียนสมรส

คำสำคัญ: ก่อนแต่งงาน การใช้ชีวิตคู่

¹หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: *rsrisi15@gmail.com

ABSTRACT

The study on college students' decisions toward cohabitation prior to marriage attempts to 1) to examine students' attitudes toward unmarried cohabitation 2) to investigate the nature of such relationships 3) to delve into conflicts arising as unmarried couples living together. A purposive sampling method was employed A total of 7 undergraduate students, 4 males 3 females are selected for qualitative data collection and empirical information. The methods are defined as in-depth interviews, observing without participation and tape recordings.

As results, a deliberate decision to begin premarital cohabitation occurs through mutual affection, a need of a mentoring partnership and a perception of a social trend to follow. Assumptions about cohabitants' obligations and mutual sharing of the responsibilities are in accordance with traditional gender roles.

Some major problems in cohabiting households include: attempts to maintain mutual trust and positive relationships; knowledge about sexuality issues; unintended pregnancies; as well as the future of current relationship.

The suggestions are, for instance, the curriculum on sex-related education should be implemented since the elementary grades. The traditional value of reserving sex for marriage should be instilled. The family should keep an open mind and understand the teenager's need and behavior problems. Further research studies might put emphasis on the relationship after college graduation, and the trends and opts of intimate partners living together without the commitment of marriage nor authorized marriage records.

Keywords: Premarital, Cohabitation

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมไทยเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมและยุคโลกาภิวัตน์ การรับวัฒนธรรมตะวันตก เข้ามามากทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย สังคมเกิดปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ยาเสพติด ความรุนแรงในสังคม ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่ากลัว และปัญหา สดุดภัยเกิดขึ้นจากเจตคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของวัฒนธรรม ตะวันตก โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การปล่อยเนื้อปล่อยตัว การมีเพศสัมพันธ์ กันง่าย ๆ เมื่อมีความพอใจวัยรุ่นหญิงชายมีประสบการณ์ทางเพศเร็ว มีการแลกเปลี่ยนคู่นอนการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การสำส่อนทางเพศ การเป่ียงเบนทางเพศ(จามรีศรีรัตนบัลล์, 2543)

ปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน ที่สำคัญปัญหาหนึ่งก็คือ พฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงาน มีให้เห็นกันมากไม่ว่าในสังคมต่างประเทศ หรือในสังคมไทย ซึ่งปรากฏการณ์การใช้ ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน หรือการอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาของชายและหญิงที่ไม่ได้ผ่าน

พิธีกรรมการแต่งงานในทางกฎหมาย (Cohabitation) นั้น เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งต่างก็มีรูปแบบของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมนั้น ๆ (โสพิณ หมูแก้ว, 2544 อ้างถึงใน Secombe, 1992 และ Berardo, 1995) และแนวโน้มของการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานกำลังทำให้การแต่งงานลดน้อยลง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก อย่างในสังคมอเมริกันการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันระหว่างชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกันนี้มี ความหมายถึง “การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน” คือ เป็นขั้นตอนหนึ่งของ กระบวนการเกี้ยวพาราสี (Courtship) ก่อนที่จะมีการตัดสินใจแต่งงานกัน และจากการศึกษาของ David & Barbara (2002) กล่าวว่า หลังจาก 5 ปี ถึง 7 ปี ของคู่หญิงชายที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน จะแยกทางกันถึงร้อยละ 39 แต่งงานกันร้อยละ 40 และร้อยละ 21 ก็ยังคงอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน และเดวิดกับบาร์บารายังพบว่า การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานในสังคมอเมริกันนับเป็นวิถีชีวิตของการใช้ชีวิตครอบครัวแบบใหม่ที่กำลังมีความสำคัญสำหรับสังคมอเมริกัน ซึ่งคำนิยามง่าย ๆ ของการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานนั้น เป็นการแสดงถึงสถานะของคู่ชีวิตที่เป็นพวกรักเพศเดียวกัน หรือ รักเพศที่ต่างกันซึ่งอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน และมีการใช้ชีวิตร่วมกัน ซึ่งในปี ค.ศ. 2000 คู่ชีวิตที่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานในประเทศอเมริกา มีจำนวนทั้งสิ้น 4,750,000 คู่ ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่า 500,000 คู่จากปี ค.ศ. 1960 และ 1 ใน 4 ของผู้หญิงที่ใช้ชีวิตคู่โดยไม่ได้แต่งงานในลักษณะนี้มีอายุระหว่าง 25-39 ปี และยังพบว่าคนหนุ่มสาวระดับอุดมศึกษาเห็นด้วยกับการใช้ชีวิตคู่ในลักษณะนี้

สำหรับในสังคมไทยนั้น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาของคู่ชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นระบบมาก่อน แต่ก็เป็นการรับรู้ของคนทั่วไปในลักษณะของ “การอยู่ก่อนแต่ง” ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และมีความแพร่หลายในสังคมไทย ปัจจุบัน ดังปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ เช่น การเปิดเผยของศิลปินดารานักร้องว่าใช้ชีวิตอยู่กันฉันท์สามีภรรยากับคนรัก เพื่อเป็นการทดลองอยู่ด้วยกัน จะได้ศึกษานิสัยใจคอที่แท้จริงว่าเข้ากันได้หรือไม่ และไม่คิดว่าเป็นสิ่งที่เสียหาย เป็นต้น จำนวนของผู้ที่ตกลงใจใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับคนรักโดยไม่มีการจดทะเบียนสมรสหรือไม่มีพิธีการแต่งงานกัน นับวันยิ่งเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ และผู้คนในสังคมก็มีมุมมองที่แตกต่างกันไป โดยคนรุ่นพ่อแม่หรือย่า อาจจะรู้สึกตกใจหรือรับไม่ได้ ในขณะที่คนรุ่นหนุ่มสาวอาจมองในด้านดี เพราะเป็นการเรียนรู้นิสัยที่แท้จริงกันก่อนตัดสินใจร่วมชีวิตแต่งงาน หรือมีลูกด้วยกันต่อไป ซึ่งไม่ว่าจะเป็น “การอยู่ร่วมกันก่อนแต่ง” หรือ “การแต่งก่อนอยู่” ผู้หญิงจะต้องฝ่ายที่ต้องคิด และตัดสินใจมากกว่าผู้ชาย และสอดคล้องกับความคิดเห็นอีกด้านหนึ่ง ที่มองว่าการอยู่ร่วมกันของหนุ่มสาวไทยที่ยังไม่ได้แต่งงานเป็นการเลียนแบบวัฒนธรรมในสังคมตะวันตก ขณะที่คำนึงเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของผู้หญิงที่ต้องรักษาวลสงวนตัวยังคงดำรงอยู่อย่างเหนียวแน่นในสังคมไทย จากการเปิดเผยของเจ้าของหอพักแห่งหนึ่งบริเวณรอบนอกมหาวิทยาลัยที่ให้บริการหอพักเช่ามานานนับสิบปีแล้วว่า เดิมหอพักต่าง ๆ จะแยกเป็นหอพักชายและหอพักหญิง มีกฎระเบียบหอพักที่ควบคุมนักเรียนนักศึกษา แต่การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมหลายปีที่ผ่านมา หอพักต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการจากการเป็นหอพักแยกชายหญิง ปรึบมาเป็นลักษณะของหอพักรวมและเจ้าของหอพักไม่ได้เข้มงวดกับผู้เข้าพัก ในเรื่องการพักอาศัยรวมกันระหว่างนักศึกษาชายหญิง หรือการหาเพื่อนต่างเพศเข้ามาพัก จึงมีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่อยู่ด้วยกันเป็นคู่กับคนรักโดยที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่รู้ (สุพัตรา สุภาพ, 2545)

แม้ว่าการแต่งงานของนักศึกษาจะไม่ได้ขัดต่อข้อบังคับของมหาวิทยาลัยด้วยวินัยนักศึกษา แต่ก็ไม่เป็นที่ยอมรับปฏิบัติกันในนักศึกษาปริญญาตรี ทั้งนี้จากความคาดหวังของสังคมที่มองว่านักศึกษาเหล่านี้ยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน การมีความรักระหว่างเรียนจึงไม่เหมาะสม แม้ว่าการอยู่ด้วยกันจะมีเหตุผลมาจากความรัก และการประหยัดค่าใช้จ่าย ทั้งในด้านที่พัก และค่าอาหารก็ตาม แต่นักศึกษาเหล่านี้ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ ไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง และไม่มีความพร้อมต่อการรับผิดชอบกับปัญหาที่อาจเกิดตามมา เช่น การท้อง การทำแท้ง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาในข้างต้นยังคงเป็นมุมมองจาก “ผู้ชมทางสังคม” (Social Audience) ซึ่งเป็น “คนนอก” ที่มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษาซึ่งจะมุ่งสนใจในมุมมองที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ หรือปัญหาทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น การสำส่อนทางเพศ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาและการทำแท้ง เป็นต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาจากมุมมองของ “คนใน” คือ ตัวนักศึกษาผู้ที่กำลังใช้ชีวิตคู่อยู่กันฉันท์สามีภรรยาถึงปัญหาการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง เพราะกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงของการเริ่มต้นการเป็นผู้ใหญ่ เริ่มมีอิสระทางความคิด เริ่มเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกัน หรือเพศตรงข้าม เวลามีปัญหาที่หันมาปรึกษาเพื่อนแทนการปรึกษาพ่อแม่ การวิจัยจะให้ความสำคัญที่ว่านักศึกษามีรูปแบบการอยู่ด้วยกันก่อนการแต่งงานและมองรูปแบบดังกล่าวอย่างไรการศึกษาครั้งนี้จึงดำเนินการตามระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เนื่องจากเป็นวิธีการวิจัยที่จะเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้สามารถร่วมรับรู้และเข้าใจโลก (Life-Worlds) ของผู้ถูกศึกษาไม่ว่าจะเป็นความคิดความรู้สึกและพฤติกรรม ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ชีวิตของผู้ถูกศึกษานั้นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ความขัดแย้งในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษาจากมุมมองหรือประสบการณ์ของนักศึกษาเหล่านั้นเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของบุคคล และนักศึกษามีการตีความหมายจากสิ่งที่ประสบอย่างไร อีกทั้งประสบการณ์ชนิดเดียวกันย่อมมีแก่นแท้ (Essence) การศึกษาครั้งนี้จะทำให้ได้รับรู้ข้อเท็จจริงที่ลึกซึ้งและทำความเข้าใจในประเด็นที่ศึกษามากยิ่งขึ้นรวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการตัดสินใจในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน
2. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน
3. เพื่อศึกษาปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ต้องการเข้าถึงความจริงทางสังคมในโลกเชิงประจักษ์จึงเป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทั้งนี้การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก่อนแต่งงานที่ผ่านมามีส่วนใหญเป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ หรือเป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งสำรวจทัศนคติหรือความคิดเห็นอย่างกว้าง ๆ และค้นหาปัจจัยต่าง ๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติเหล่านั้น เช่น การศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เป็นต้น ซึ่งยังไม่ให้รายละเอียดลึกซึ้งหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามากนัก ขณะที่การวิจัยเชิงคุณภาพจะเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาสามารถร่วมรับรู้และเข้าใจโลก (Life-worlds) ของผู้ถูกศึกษา ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด แรงจูงใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประสบการณ์ชีวิต โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย ที่เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้น แนวคิดในการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน การป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาชาย หญิง ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาชายหญิง จำนวน 7 ราย เป็นนักศึกษาชาย 3 ราย และนักศึกษาหญิง 4 ราย ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) เพื่อให้ นักศึกษาชาย หญิง สะท้อนความคิดเห็นของตนเองผ่านการศึกษาในครั้งนี้

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน” ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาชายหญิง จำนวน 7 ราย เป็นนักศึกษาชาย 3 ราย และนักศึกษาหญิง 4 ราย ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายจึงสามารถสรุป และนำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวมาก่อน และมีนักศึกษาบางคนที่ย้ายมาจากต่างจังหวัดเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ซึ่งในระยะแรกนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่จะแยกกันระหว่างหอพักชายและหอพักหญิง ก่อนที่จะเกิดการทำความรู้จักกัน ความใกล้ชิด สนทนาของฝ่ายชายและฝ่ายหญิงทำให้เกิดความผูกพัน จนมีพัฒนาการไปสู่อีกระดับที่มีความรู้สึกเกินกว่าคำว่า เพื่อน จนกลายเป็นความรัก ความผูกพันนำไปสู่เหตุผลในการตัดสินใจที่มาใช้ชีวิตร่วมกันแล้วจึงย้ายมาอยู่หอด้วยกันเมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชวนให้มาอยู่ด้วยกัน โดยส่วนใหญ่ฝ่ายชายเป็นผู้ชวนก่อน เพราะคิดว่าถ้าย้ายมาอยู่ด้วยกันสามารถทำอะไรได้ง่ายและสะดวก เช่น ช่วยกันตักน้ำล้างจาน ทำการบ้าน เป็นต้น ซึ่งไม่ได้เอาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันมาเป็นตัวตัดสินใจในการย้ายมาอยู่หอเดียวกันดังนั้นเหตุผลในการมาอยู่ด้วยกันมี 3 เหตุผล คือ 1) ต้องการอยู่กับคนที่รัก 2) เพื่อประโยชน์ในการเรียน และ 3) ตามเพื่อน ส่วนในเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้ง 2 ฝ่าย มองว่าไม่เป็นประเด็นสำคัญสำหรับการตัดสินใจมาอยู่ร่วมกัน

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

1. ด้านการบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัว การจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในชีวิตรประจำวัน จากการศึกษาพบว่าฝ่ายหญิงเป็นผู้ดูแลด้านการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นของส่วนกลางสำหรับใช้ในชีวิตรประจำวัน และส่วนที่ 2 สำหรับใช้ส่วนตัว กรณีที่แต่ละฝ่ายมีความต้องการที่นอกเหนือจากของที่ใช้ในชีวิตรประจำวัน โดยฝ่ายหญิงเป็นผู้จัดการจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องอุปโภค บริโภค ในชีวิตรประจำวัน เหตุผลก็เพราะเป็นผู้หญิง หรือต้องเป็นแม่บ้านจึงต้องรับหน้าที่นี้โดยปริยาย ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าเช่าหอ ฝ่ายชายเป็นผู้รับผิดชอบ จะเห็นได้ว่า ค่านิยมแบบเดิมที่ฝ่ายชายเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหลักของครอบครัวด้านการดำรงชีวิตรยังคงอยู่

2. ด้านการดำเนินชีวิตรประจำวันปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตรคู่ของนักศึกษา คือ การดำเนินกิจกรรมในชีวิตรประจำวัน เมื่อทั้ง 2 ฝ่ายต่างครอบครัวและต้องมาใช้ชีวิตรอยู่ร่วมกัน มีวิธีการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบชีวิตรประจำวันให้ดำเนินไปอย่างไร ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการดำเนินกิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยนักศึกษาชายให้ฝ่ายหญิงเป็นผู้ดูแลความสะดวก โดยส่วนใหญ่จ้างแม่บ้านทำความสะอาด และเสื้อผ้าส่งร้านซักรีด เพื่อความสะดวก ง่าย และไม่ต้องดำเนินการเอง เพราะขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวนักศึกษาทั้งชายและหญิงไม่ต้องรับผิดชอบงานบ้านต่าง ๆ เหล่านี้

3. ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตรคู่สิ่งสำคัญประการแรกของทั้ง 2 ฝ่ายที่ต้องทำด้วยกันเพื่อรักษาสัมพันธ์ภาพไว้ให้นานคือ ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตรคู่ เนื่องจากทั้ง 2 ฝ่ายไม่กล้าที่จะเปิดเผยความสัมพันธ์อันสามัคคีให้กับครอบครัวหรือบุคคลรอบข้างให้รับทราบ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องช่วยกันปกปิดความสัมพันธ์ครั้งนี้ไว้ให้นาน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาชาย 2 ใน 3 บอกให้ครอบครัวรับทราบ แต่นักศึกษาหญิงเพียง 1 รายที่กล้าบอกความจริงให้กับครอบครัวรับทราบ โดยบุคคลที่นักศึกษาทั้งชายและหญิงไว้วางใจและกล้าที่บอกเรื่องราวทั้งหมด คือ มารดา เนื่องจากมารดาเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ และรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาได้ดีกว่าบิดา โดยเมื่อผู้ปกครองทราบให้ความเป็นห่วง และกำชับในเรื่องการศึกษามากที่สุด รองลงมาเรื่องการจัดสรรที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตรคู่อยู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

1. ปัญหาการรักษาสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตรคู่ จากการศึกษาพบว่า ด้วยธรรมชาติของฝ่ายหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอยังต้องการให้ฝ่ายชายให้ความสำคัญ ทำให้เมื่อเกิดปัญหาละฝ่ายหญิงมีผลกระทบมากกว่าฝ่ายชาย เพราะต้องการให้ฝ่ายชายมาจ้อ และดูแลทำให้เกิดผลกระทบกับการมาเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นของการใช้ชีวิตรคู่ของนักศึกษา คือ การหึงหวง โดยมีสาเหตุของปัญหามาจากความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน และขาดความไว้วางใจ ผลกระทบที่ตามมาเมื่อเกิดปัญหาคือ การขาดเรียน และสุขภาพจิตของฝ่ายหญิง และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกลุ่มตัวอย่างเลือกปรึกษาเพื่อนในกลุ่มของตนมากกว่า บิดา มารดา ครู อาจารย์ เนื่องจากยังมีความกลัวถูกตำหนิ หรือกลัวว่าตนเป็นต้นเหตุที่ทำให้บิดา มารดา ไม่สบายใจ

2. ปัญหาความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า มุมมองต่อความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ นักศึกษาทั้ง 2 ฝ่ายยังมีความรู้เรื่องนี้้น้อยมาก และวิธีที่นำมาใช้ในการป้องกัน 2 แบบ คือ ฝ่ายชายเป็นผู้ใช้ถุงยางอนามัย ส่วนฝ่ายหญิงใช้ยาคุมกำเนิด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ระหว่างที่ต้องศึกษาอยู่ แต่ฝ่ายหญิงยังมีความกังวลเรื่องความงามมากกว่าเรื่องอื่นเพราะด้วยวัยที่ยังน้อย และด้านกายภาพของสังคมมักนิยมผู้หญิงที่มีหุ่นเล็ก บาง และใบหน้าที่สวยงามเกลี้ยงเกลาไม่มีริ้วรอย ทำให้ฝ่ายหญิงกังวลเรื่องผลกระทบที่จะมาเมื่อนานยาคุมกำเนิด

3. ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากการศึกษาพบว่า มุมมองต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ระหว่างนักศึกษาชายหญิง กลุ่มตัวอย่างยังกลัวเรื่องการตั้งครรภ์ และติดเชื่อ แต่ยังไม่มีความรัดกุมเกี่ยวกับการป้องกันมากนัก เพราะคิดว่าแต่ละฝ่ายไม่น่าเป็นพาหนะของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ จึงยังไม่ให้ความสำคัญกับการใช้ถุงยางมากนัก เมื่อสอบถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวัดไผ่เงิน ทุกคนกลัวและไม่อยากให้เกิดขึ้น

4. ปัญหาความสัมพันธ์ในอนาคต จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาไม่คาดหวังกับการใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกัน เพราะยังมีความคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงได้ เป็นเรื่องของอนาคต ดังนั้น จึงขอใช้ชีวิตคู่ของวันนี้กับคนที่เขามีอยู่ในปัจจุบันต่อไปจนกว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้น แต่ในปัจจุบันคิดอยากอยู่ด้วยกันตลอดไป โดยเฉพาะฝ่ายหญิงซึ่งมีความเห็นเหมือนกันคืออยากอยู่กับฝ่ายชายตลอดไป ส่วนฝ่ายชายก็คิดแต่งงานด้วย แต่ยังไม่มีความไม่แน่นอนกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ส่วนมุมมองด้านการจัดงานแต่งงาน และจดทะเบียนสมรส ซึ่งส่วนใหญ่คิดที่จะจัดงานแต่ง เพื่อให้เป็นไปตามประเพณีและหน้าตาสังคมที่แต่ละครอบครัวมี ส่วนเรื่องการจดทะเบียนสมรสส่วนใหญ่ไม่เห็นถึงความสำคัญโดยมองเป็นเรื่องสุดท้ายที่คิด เพราะยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการจดทะเบียนสมรส

ดังนั้น จากการศึกษาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาย จำนวน 3 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 4 คน ซึ่งมีลักษณะการอยู่อาศัยกับบิดามารดา ก่อนแยกมาอยู่หอพัก หลังจากนั้นจึงชักชวนอีกฝ่ายมาอยู่ด้วยกัน บิดา มารดา ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 คน มีเพียงคนเดียวที่บิดามารดารับรู้การมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในด้านทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน คือ เป็นเรื่องธรรมชาติ โดยมีการบริหารจัดการในการใช้ชีวิตร่วมกัน คือ การรวมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยหน้าที่หลักในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเป็นหน้าที่ของฝ่ายชาย แต่เรื่องการควบคุมเงิน หรือการดูแลชีวิตประจำวันเป็นหน้าที่ของฝ่ายหญิง เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เลือกปรึกษากับเพื่อนในกลุ่ม เพราะมีวัยใกล้เคียงกัน และสามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นการหึงหวง และการเอาแต่ใจของอีกฝ่ายหนึ่ง การวางแผนอนาคต มีการพูดคุยเรื่องการแต่งงาน แต่ในความรู้สึกยังขัดแย้งกันระหว่างการดำเนินชีวิตในปัจจุบันกับอนาคต จึงยังไม่มีความแน่ใจในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันต่อไป เมื่อจบการศึกษาแล้ว ด้านการป้องกันการตั้งครรภ์ ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ป้องกัน โดยมักให้ฝ่ายชายใส่ถุงยาง แต่ฝ่ายชายก็ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าใด เพราะเมื่อหาไม่ได้หรือไม่มีก็ไม่ใช้ ส่วนฝ่ายหญิงกังวลเรื่องปัญหาการตั้งครรภ์ที่จะเกิดขึ้นมากกว่า เพราะมีความกลัวผลกระทบที่เกิดขึ้นเมื่อนานยาคุมกำเนิด เช่น ปัญหาเรื่องความอ้วน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง “การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน” ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและชัดเจนมากที่สุด ลักษณะการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในกลุ่มนี้ยังไม่เปิดเผย ซึ่งมีผู้รับรู้ในกลุ่มแคบ ๆ คือ กลุ่มเพื่อนสนิท ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ-นามสกุลจริง รวมถึงข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ดังนั้น การอภิปรายผลนี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานดังกล่าว โดยผู้ศึกษาขอสรุปผลโดยนำเสนอประเด็นจากปัญหาการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงานนั้น พบว่าการตัดสินใจดังกล่าวขึ้นอยู่กับความต้องการของทั้งสองฝ่าย เมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเอ่ยปากชวนอีกฝ่ายก็ตอบสนองด้วย การหาวิธีบอกกล่าวกับครอบครัวถึงเหตุผลต่าง ๆ นานาที่ต้องการจะย้ายมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านการตัดสินใจย้ายมาใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน ผลจากการศึกษาจะเห็นว่า การตัดสินใจย้ายมาอยู่กับคู่ของตนก่อนแต่งงานฝ่ายชายเป็นผู้ตัดสินใจและเป็นผู้ชักชวนก่อน โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจ คือ ต้องการอยู่ใกล้คนรัก ต้องการการดูแลเอาใจใส่ของอีกฝ่าย ต้องการช่วยเหลือกันในเรื่องของการเรียน พฤติกรรมตามเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มมีพฤติกรรมดังกล่าวจึงต้องการมีบ้าง และเพื่อตัดปัญหาการไม่ไว้วางใจของอีกฝ่าย เป็นต้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลนั้นใช้ความพึงพอใจในการตัดสินใจโดยไม่มีระยะเวลาที่กำหนดแน่นอนว่าจะคบกันนานเท่าไร เมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งที่ต่างฝ่ายต่างมีความต้องการที่จะใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของ Reiss (1970) คือ พื้นฐานการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของบุคคลแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ 1) เน้นด้านร่างกาย (Body-centered) เช่น การกอด การเล้าโลม หรือการจูบเป็นต้น และ 2) เน้นด้านอารมณ์ของบุคคล (Person-centered) เช่น ความผูกพัน ความรัก เป็นต้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนา มหาราช (2544) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นที่สำคัญประการหนึ่งคือ การอยู่อาศัยตามลำพังและเป็นอิสระจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยเมื่อเปรียบเทียบวัยรุ่นที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองกับกลุ่มที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด อัตราส่วนจะมีเพศสัมพันธ์จะเท่ากับ 4:1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวนชม สกนธวัฒน์ (2535) ซึ่งพบว่า ร้อยละ 23.6 ของวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่หอพักหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าที่พักอยู่กับบิดามารดาหรือญาติ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสพิณ หนูแก้ว (2544) ที่พบว่า วัยรุ่นในระดับอุดมศึกษายอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังว่าจะต้องแต่งงานกันในอนาคตมากขึ้น โดยที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการอยู่ด้วยกันเป็นแบบไม่ผูกมัดและพร้อมที่จะยุติความสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา และระหว่างที่อยู่กับแฟนก็สามารถไปมีหญิงอื่นได้ นอกจากนี้นักศึกษาชายร้อยละ 67 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ตัดสินใจอยู่ด้วยกันกับแฟนและ

ยอมเสียตัวให้ก็เพราะความรัก ขณะเดียวกันก็ไม่หวังผูกมัดถึงการแต่งงานและไม่ปิดกั้นตัวเองในการคบผู้ชายคนใหม่เช่นกัน

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

ลักษณะการดำเนินชีวิตคู่ของนักศึกษาโดยไม่แต่งงาน พบว่า ฝ่ายหญิงเป็นผู้บริหารจัดการดูแลเปรียบเสมือนแม่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมในสมัยก่อนที่ฝ่ายชายจะเป็นผู้หาเงิน ส่วนฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านการรักษาความลับของการใช้ชีวิตคู่ การศึกษาดังกล่าวพบว่า ด้านนักศึกษาหญิง 1 ใน 2 คน กล้าที่จะบอกให้มารดาได้รับทราบเหตุผล เนื่องจากรดาเป็นฝ่ายสังเกตและเป็นฝ่ายถามก่อน ส่วนนักศึกษาชาย 2 ใน 3 จะเป็นฝ่ายบอกให้บิดา มารดาได้รับทราบถึงการกระทำของตน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สังคมไทยในยุคสมัยก่อนจนถึงปัจจุบันที่ปลูกฝังว่าฝ่ายชายทำอะไรก็ได้ ไม่เสียหาย จะมีความประพฤติในเรื่องเพศอย่างไรก็ได้สังคมยอมรับได้ เพียงแต่ไม่ให้กระทบหน้าที่หลักของตน ครอบครัวนั้น ๆ ก็รับได้แล้ว แต่ฝ่ายหญิงที่ถูกปลูกฝังว่าให้รักษาวลสงวนตัว ไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิรา สายสมร (2547) ที่กล่าวว่า ในเรื่องการแสดงออกเรื่องเพศเมื่อ 30 ปีก่อนหน้านั้นเพศหญิงจะรักษาวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่ามหรือมีเสรีภาพทางเพศอย่างเพศชาย แต่ด้วยวัฒนธรรมสังคมและสื่อต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน จะเห็นได้จาก วัยรุ่นทั้งหญิงและชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น เด็กไทยมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นอย่างชัดเจน และยอมรับการอยู่ก่อนแต่งโดยไม่ผูกมัด

2. ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน การดูแลบริหารจัดการสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นหน้าที่ของฝ่ายหญิงยังคงสอดคล้องและเป็นไปตามค่านิยม วิถีชีวิตของไทยไม่ว่าจะยุคใดก็ตามที่ฝ่ายหญิงจะมีหน้าที่ดูแลบริหารจัดการภายในบ้าน ครอบครัว ตลอดจนการดูแลเรื่องค่าใช้จ่าย โดยที่ฝ่ายชายจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการทำมาหากินหาเลี้ยงครอบครัว ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคนรัก จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบดังกล่าว แต่ทั้งนี้ แม้ความรับผิดชอบนั้นอาจยิ่งใหญ่สำหรับนักศึกษาชายหญิง ทั้งคู่ก็ยินดีที่จะให้การดำเนินชีวิตคู่ของตนเป็นเช่นนั้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสพิน หนูแก้ว (2544) ที่ว่านักศึกษามาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน เพราะต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายและเพื่อความสะดวกสบาย

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตคู่ พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล เพราะทุกคนเข้าใจดีว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบก็คือ ปัญหาเรื่องการหึง หวง งอน และน้อยใจ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่เป็นฝ่ายชายที่เคลียร์ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะธรรมชาติของฝ่ายชายไม่ชอบอะไรที่วุ่นวาย จึงต้องการให้ปัญหาจบโดยเร็ว ในเรื่องของการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยมีการควบคุมด้วยการใช้ถุงยางอนามัยและยาคุม แต่ก็ยังมีความเสี่ยง เพราะที่ผ่านมายังไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากพอสมควร ซึ่งรายละเอียดต่างๆสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการรักษาสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นในชีวิตคู่ การรักษาสัมพันธ์ภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลฝ่ายชาย 2 ใน 3 ไม่มีผลกระทบต่อการเรียน เพราะเลือกที่จะไม่สนใจ ส่วนฝ่ายหญิงมีผลกับการเรียน

ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนจึงเลือกหยุดเรียน ซึ่งต้นเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การหึง หวง งอน และการน้อยใจ เป็นต้น กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับเพื่อนในกลุ่ม เนื่องจากสามารถพูดและปรึกษาได้ทุกเรื่อง เหตุผลที่ไม่ปรึกษาบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เพราะกลัวการถูกตำหนิ ต่อว่า และอาจไปสร้างความไม่สบายใจ เป็นต้น ทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายเลือกที่จะไม่เผชิญหน้าโดยการออกไปนอกหอพัก หรือการแยกไปอยู่กับเพื่อน เพื่อให้อารมณ์ของทั้ง 2 ฝ่ายดีขึ้นจึงกลับมาพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไม่ก็เลือกที่จะไม่พูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นอีกและไม่สนใจกับสิ่งที่ผ่านมา โดยฝ่ายชายวางตัวนิ่งเฉย ส่วนฝ่ายหญิงใช้วิธีปรึกษาเพื่อนในกลุ่มเพื่อหาแนวทางการแก้ไขหรือทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้น

2. ปัญหาความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้จักการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น แต่ยังรู้จักเพียงผิวเผินเพราะยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรับประทานยาคุม เช่น การเป็นสิว ฝ้า อ้วน ตัวบวม เป็นต้น และฝ่ายชายยังไม่มี การป้องกันที่จริงจัง เช่น ในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีถุงยางอนามัยก็จะไม่ใช้ โดยขอคำแนะนำและปรึกษาเพื่อนในกลุ่มเกี่ยวกับการให้ฝ่ายหญิงใช้ยาคุมแทน เป็นต้น

3. ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ในส่วนของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์นั้น พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความกังวลในเรื่องนี้แต่ยังไม่ให้ความสำคัญของการควบคุม เพราะยังประมาทในเรื่องการวิธีการคุมกำเนิด เช่น การใช้ถุงยาง การใช้ยาคุม และการคุมแบบธรรมชาติ เป็นต้น เนื่องจากยังขาดความเอาใจใส่ในการคุมกำเนิดอย่างจริงจัง ถ้าหากไม่มีถุงยางก็จะไม่ใช้และให้การคุมกำเนิดแบบหน้า 7 หลัง 7 ซึ่งอาจทำให้เกิดความพลาดพลั้งได้

4. ปัญหาความสัมพันธ์ในอนาคตความสัมพันธ์ในอนาคต พบว่า ผู้ให้ข้อมูล 4 ใน 5 ราย ไม่คาดหวังในเรื่องที่สามารถใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันตลอดจนจบการศึกษาและเข้าสู่วัยทำงาน เพราะทั้ง 4 ราย มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน คือ สิ่งที่อยู่ในอนาคตไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ ดังนั้นจึงขอท้าววันนี้ให้ดีที่สุด ส่วนในเรื่องของการจดทะเบียนสมรส ทั้ง 7 รายยังไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะเห็นว่ายังเป็นเรื่องที่ไกลตัวจึงยังไม่มีความคิดเห็นในเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้อย่างชัดเจน ทำให้ผลการศึกษาที่ได้จึงไม่อาจเป็นข้อสรุปครอบคลุมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งหมดในประเทศไทยได้ เพื่อให้การศึกษาครั้งต่อไปมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านครอบครัว บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญกับบุตรหลานโดยการรับฟังปัญหา ใช้คำแนะนำแทนคำกล่าวหา การอธิบายโดยใช้เหตุผล การให้เวลากับครอบครัว สร้างความอบอุ่น รวมไปถึงการไม่ยอมจำนนต่อความเป็นไปได้ของสังคม

2. ด้านนโยบาย หน่วยงาน และสถาบันที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกัน เพื่อหาแนวทางการแก้ไข และยอมรับว่าปัญหาเรื่องเพศขณะนี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรงพอๆ กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ซึ่งนับวันจะยิ่งระบาดและมีการทดลองกันมาก โดยวัยรุ่นที่หลงผิดกับค่านิยมใช้ชีวิตคู่หรือ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนับวันจะมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ทำให้ประเทศเสี่ยงกับการมีทรัพยากรบุคคลที่ขาดคุณภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกันทั้งฝ่ายชายและหญิง เพราะอาจได้รับทราบอีกเหตุผลหนึ่ง ซึ่งเป็นประเด็นที่แตกต่างกันออกไป
2. ศึกษาหลังจากจบการศึกษาทั้งสองฝ่ายยังใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันต่อไปหรือไม่ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัย และเหตุผลที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายใช้ชีวิตคู่ต่อไป หรือแยกทางกัน และเมื่อใช้ชีวิตคู่ต่อไปมีการจัดงานแต่งงานตามประเพณี หรือมีการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- จามรี ศรีรัตนบัลล์. (2543). เจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือของประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ชวนชม สกนธวัฒน์. (2535). การคุมกำเนิด. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: ภาควิชาสูติศาสตร์และ
นรีเวชวิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุจิรา สายสมร. (2547). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกิงสาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนา มหาราช. (2544). ความคิดเห็นและทัศนคติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อ
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน: กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพัตรา สุภาพ (2545). วัยรุ่นกับพฤติกรรมรุนแรงยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทย: มุมมองนักสังคม
วิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสพิน หนูแก้ว. (2544). อยู่ก่อนแต่ง: การอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- David, P. & Barbara, D. W. (2002). When Marriage Disappears: The New Middle
America. USA: University of Virginia.
- Reiss, I. L. (2542). Premarital Sex as Deviant Behavior: An Application of Current
Approaches to Deviance. American Sociological Review. 35(1), 78-79.